

ŐSI GYÖKÉR

KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

Megjelenik negyedévente a magyarságtudomány és az ősi magyar nyelv kutatásának szolgálatában

---

Alapítva: 1972

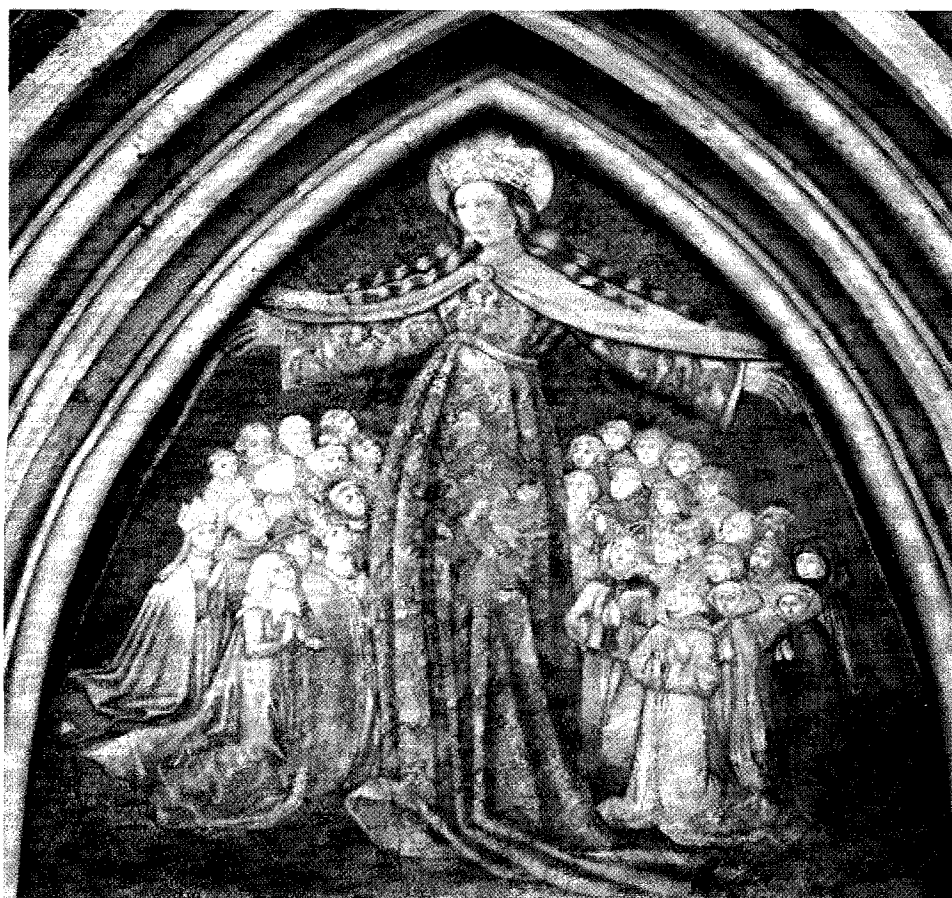
Ára: 1650,- Ft

La Raiz Ancestral

Alapító – Örökös Főszerkesztő: Badiny Jós Ferenc

Köpenyes Madonna

Soproni, volt ferences, majd bencés templom bejáratí ívezete.

Ismeretlen középkori festő műve (Internet)

MAGYARORSZÁG KIFOSZTÁSA

Összefoglaló a MVSZ VII. Világkongresszusa
Magyarország kifosztásával foglalkozó konferenciájáról

A mindvégig teltház mellett folyt konferencia előadói három megközelítésben foglalkoztak a témával. **Egyrészt** feltárták a kifosztás történelmi, gazdasági, pénzügyi hátterét és módszereit, **másrészt** ismertették a nemzeti vagyon elvételének a konkrét módszereit, **harmadrészt**, pedig olyan korszerű pénzügyi, gazdasági technikákat ismertettek, amellyel a magyar nemzet vagyona legalább részben visszaszerezhető. A konferencia szervező bizottságában részt vett Dr. Léh Tibor, Dr. Bokor Imre és Dr. Balogh Zoltán. A titkári teendőket Patrubány Anna, valamint elnökként Drábik János látta el. A bizottság közös munkája eredményeként került sor a témák kiválasztására, és az előadók felkérésére

Az ülés levezetését is ellátó **Drábik János**, előadásában kifejtette, hogy Magyarország folyamatos fosztogatására az elmúlt két évszázadban a

rakényszerített háborúkkal és a nemzetközileg megszervezett eladósítással került sor. Már 1848-ban is a magyar társadalom az adósságba kényszerítési kísérlet elutasítása miatt kényszerült háborúzni Ausztriával.

A XIX. század második felében a rendszeresen ismétlődő válságokat a rejtőzködő, nemzetközi pénzkartell, és a pénzügyeket háttérből irányító érdekcsoport idézte elő. Magyarország csak a külső kényszerek hatására lépett be az első világháborúba, amelyet a nemzetközi pénzkartell készített elő és robbantott ki. A két világháború között Magyarország szintén a nemzetközi pénzvilág kamatgyarmata volt. A második világháború után a Szovjetunió és a kommunista diktatúra fosztogatta az országot. 1989 után a magyar nemzet közös vagyonát pénzügyi technikákkal beolvasztották a nemzetközi pénzügyi közösség globál-

lis részvényvagonába. Az adósságcsapdába szorított Magyarország ily módon az egyetlen szuperhatalom, a globális Pénzimpérium tartományává vált. A pártállami nomenklatúra pénzügyi technokratái, a Pénzimpérium jelenlegi magyarországi kiszolgálói beállították és működtetik a világelit számára a pénzügyi szivattyúkat. Emiatt a magyar nemzeti jövedelem kiáramlik az országból. Az előadó még szólt azokról az igazolhatóan jó módszerekről, amelyekkel ezt a pénzuralmi rendszert át lehet alakítani, és legalább részben visszaszerezni az elvesztett nemzeti vagyont.

Az előadó hangsúlyozta, hogy a költségvetés és külkereskedelmi egyensúly helyreállításához szükséges az állami hitel- és pénzkibocsátás konkrétan megjelölt termelő és infrastruktúra fejlesztő programokra. Ez a fajta állami pénzkibocsátás nem okoz inflációt, mert a termelő és infrastruktúra projektek végén előálló kapacitásnövekedés, az új objektumok értéke, a többlettermék és többlet szolgáltatás értéke fedezi a kibocsátott hiteleket. Ily módon a termelőgazdaság és a pénzügyi szektor egyensúlya nem borul fel. Érvényesül egy multiplikátor hatás is, mert munkaképes felnőttek tízezrei válnak adófizető munkavállalókká segélyre szoruló eltartottakból. Ez az elképzelés már többször kipróbálásra került különböző országokban, és mindig sikeresen. Azért kellett leállni velük, mert a nemzetközi pénzvillág ezt kikényszerítette.

Dr. Balogh Zoltán, aki szakorvosként lett a nemzetközi hírű hévízi tó megmentője, arról szólt, hogy miként került veszélybe ez a pótolhatatlan nemzeti kincs. A második világháború után szovjet tulajdonba került bauxitbányákat Magyarország 1954-ben visszavásárolta. 1962-ben azonban Moszkvában aláírásra került a timföld-alumínium egyezmény. Eszerint a bauxitot nem olcsó szovjet árammal, Magyarországon dolgozták fel, hanem a nyersanyagot Volgográdba szállították, majd az alumínium egy részét vasúton vissza. Titokban maradt, hogy e mögött az ésszerűtlen megoldás mögött a titánium feletti rendelkezés húzódik meg. A titánnal kapcsolatos magyar kutatásokat megtiltották, noha Gillemot professzor már 1949-ben megkezdte kísérleteit a nyirádi bauxit titántartalmával kapcsolatosan. 1957-ben Kossuth-díjat kapott a fém titán előállításáért.

A magyar-szovjet egyezményben nem volt szó

a magyar bauxit titán tartalmáról. Ma az ország eladósodottságát a jelenlegi kormány a magyar nép túlfogyasztásával magyarázza. Nem említik, hogy milyen hatalmas jövedelmet jelenthetett volna a titán hazai kinyerése, és magyar értékesítése. A Moszkvában aláírt szerződéssel sokmilliárd dollárt veszített a magyar nép. Kapcsolódó probléma volt, hogy ha tovább folytatódik a nyirádi és a tatabánya környéki vízemeléses bányászat, akkor az súlyos környezeti károkat okoz. A hévízi tó megszüntetésén túlmenően Budapest gyógyforrásai is végveszélybe kerülhettek volna, ugyanis számítani kellett azzal, hogy a Duna vize beáramlik a karsztvízrendszerbe. Ezáltal milliók ivóvize szennyeződött volna el. Dr. Balogh Zoltán a hévízi kórház akkori vezetőjeként megtagadta 1987-ben a környezetromboló dokumentum aláírását, és ily módon a vízszivattyúk még ma is működhetnek. Ezzel sikerült a hévízi tavat megmenteni.

A következő előadó **Dr. Bencze Izabella** ügyvéd volt, aki a szovjet csapatkivonás jogi ügyeit intézte, és egy ideig a Kincstári Vagyon Igazgatóság vezérigazgató helyettese volt. Előadásában szólt arról, hogy a rendszerváltást követően sor került a társadalmi tulajdon lebontására, a magán- és a köztulajdon jogi alapjainak a megteremtésére, a piacgazdaságra való áttérés során a magántulajdon megerősítésére. Ezzel egyidejűleg szükségessé vált az állami feladatok ellátása érdekében a köztulajdon, vagyis a kincstári vagyon körének kialakítása.

Mindez lehetővé tette az újonnan létrejött politikai, gazdasági és pénzügyi vezetőréteg számára Magyarország közjogi eredetű kifosztását. Dr. Bencze Izabella hangsúlyozta, hogy az állam és a nemzet nem azonos. A nemzet az elsődleges, ő hozza létre az államot azzal a céllal, hogy megszervezze polgárai életét, hogy ellássa azokat a feladatokat, amelyekért a polgárok közterhet fizetnek, és e célból bíznak a kezelésére minden olyan vagyont, amely közös. Ennek a köztulajdonnak a célja a nemzet fennmaradása, és az ország működtetése. Az állami tulajdonná tett köztulajdon nélkül nincs állam, nincs nemzet, nincs ország. A köztulajdon elherdálására a privatizáció első éveire ma már úgy lehet emlékezni, mint a szabadrablás korszakára. A megmaradt nemzeti vagyon összértékét hivatalosan 6 000 milliárd forintra becsülik, de az értékelés hiányosságai miatt a valós érték

50 és 100 ezer milliárd forint körülire tehető.

Az előadó rámutatott, hogy ma is folyik az ország kifosztása, és ezért sürgős lépésekre van szükség a megmaradt nemzeti vagyon megmentéséhez. Többek között javasolta új vagyon-törvény elfogadását, továbbá azt, hogy függetleníteni kell a vagyon feletti uralmat a politikától, ezért minősített többségű törvénnyel kell védeni a nemzeti vagyont.

Mándoki Andor kohómérnök, külkereskedelmi közgazdász, a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés nyugalmazott igazgatója, a KDNP szakértője Magyarország energiahelyzetét mérte fel. A fény és az energia nélkülözhetetlen, ezért életbevágó, hogy mindenki elérhető áron jusson hozzá. Noha mindenkinek fontos közszükségletéről van szó, mégis ma már a villanyáramért, a gáz, a szén, az olaj megvásárlásáért annyit követelnek a szolgáltatók, hogy a lakosság nagyobb részének emiatt a létfenntartásához szükséges napi szükségletei kielégítéséhez sincs elegendő jövedelme. Az 1990 után Magyarországra érkező globalizáció a hazai gazdaságot leépítette, szerkezetét átalakította, és felszámolt kétmillió munkahelyet.

A globalizáció és privatizáció nem hozott létre valódi versenyt, folyamatosan növeli a fogyasztói árakat, és így a külföldi befektetők extra profithoz jutnak. A globalizáció semmi jót, előnyt és hasznot nem hozott a magyar társadalom számára. Valójában a kizsákmányolás, az új-gyarmatosítás és az eladósítás rendszeréről van szó. Előadásában Mándoki Andor ismertette az energiaipar elidegenítésének a részleteit, és számokkal támasztotta alá, hogy ha ez a stratégiai ágazat továbbra is köztulajdonban marad, akkor mennyivel olcsóbb lehetne az elektromos áram, és a napi szükségletekhez használt gáz ára

Dr. Léh Tibor párizsi ügyvéd, nemzetközi jogász, az MVSZ elnökségi tagja, szakértőként kidolgozta a szovjet agresszió által okozott károk megtérítésének a jogigényét. 1956-ban a szovjet hadsereg agressziót követett el Magyarországgal szemben. Háborús akciót indított, megdöntötte a legális kormányt, figyelmen kívül hagyva a magyar nép akaratát. Az 1956-os forradalom 50-ik évfordulója alkalmából 2006. október 15-én a Magyarok Világszövetsége a következő határozatot hozta: "1956 októberében és novemberében Magyarországot fegyveres támadás érte a világ akkori

legerősebb hadserege részéről. Magyarország hadüzenet nélkül háborús szintérré vált. Az ártatlanul kioltott életek tízezreiért, az ekkor okozott pusztításért a Magyarok Világszövetségének rendkívüli küldöttgyűlése kezdeményezi és követeli kártérítés fizetését az agressziót elkövető Szovjetunió utódállamaitól." Az agresszió tényét a Szovjetunió utódállama, az Orosz Föderáció vezetői elismerték. A nemzetközi jog értelmében tehát a Szovjetunió bűncselekményt követett el, amiért kártérítés jár a magyar népnek. Az MVSZ Justitia bizottsága szakértői számításokra támaszkodva, megállapította, hogy Magyarországnak okozott kár 9 972 milliárd forint. A magyar nép joggal tart arra igényt, hogy ne csak erkölcsi, de anyagi elégtételben is részesüljön.

Dr. Bogár László közgazdász, egyetemi tanár kifejtette, hogy az önmagát rendszerváltásként megnevező folyamat valójában csak egy újabb birodalomváltást jelent Magyarország történelmében. Az "Új birodalmat" mindössze az különbözteti meg az előzőektől, hogy azokkal szemben nem földrajzi, hanem szimbolikus térben épül fel. Ily módon sokkal rejtettebb, következőképp lényegesen hatékonyabban tudja kifosztani a magyar társadalom érték-mezőit, mint az előző birodalmak tették.

1989-ig a magyar statisztikai rendszerben létezett a nemzeti vagyon számbavétele, de ettől az időponttól kezdve ez nyomtalanul eltűnt a statisztikából, mint értelmezhetetlen kategória. Ehelyett arra lett volna szükség, hogy létrejöjjön egy háromdimenziós nemzeti vagyonleltár. Egy ilyen leltár nemcsak az anyagi értelemben vett vagyonok komplex rendszerét tartalmazza. A második dimenziót a külső természeti elemek, úgymint a föld, a víz, a levegő, az élővilág, az ásványi kincsek alkotják. A harmadik dimenziót pedig a belső természeti javak, úgymint egészségvagyon, lelki-, erkölcsi-, szellemi értékkészletek jelentik. Az elmúlt közel két évtized során a magyar társadalom ezer éves történetének legbrutálisabb kifosztási hullámát szenvedte el.

Bogár professzor előadásában kitért a veszteség és a helyreállítás főbb összefüggéseinek a felvázolására. Megdöbbenőnek nevezte, hogy Magyarországon 1990 óta semmilyen komplex nemzeti vagyonleltár nem létezik. Úgy hajszolták át és fosztották ki a magyar társadalom vesztes többsé-

gét a folyamatokon, hogy közben felszámolták azt a statisztikai rendszert is, ami erről tájékoztatást adhatott volna. Az ő adatai szerint az 1970-es évek során – mai áron számítva – mintegy 10 milliárd dollár nettó erőforrás bevonás történt. Az ezért kifizetett kamat 150 milliárd dollárt tesz ki, és közben az adósságállomány 100 milliárd dollárral nőtt. Ebből az adósságcsapdából eredő tiszta veszteség eddig 250 milliárd dollár.

Egy másik megközelítésben a magyar államháztartás kötelezettségei az elmúlt két évtizedben 100 milliárd dollárral nőttek, miközben az ország eszközállománya a privatizáció következtében 100 milliárd dollárral csökkent. Ma a magyar államháztartással szembeni követelések állománya több mint 7-szer akkora, mint az összes eszköze. Ez azt jelenti, hogy a magyar állam a legmélyebb csőd állapotában van, mert eszközállománya csak a töredékét fedezi a vele szemben álló követeléseknek.

A kezelhetetlen erejű társadalmi konfliktusok miatt Bogár László úgy látja, hogy első feladat a valódi helyzet tényeknek megfelelő leírására alkalmas nyelv kialakítása. A második feladat, hogy ezen a tényeket hűen tükröző nyelven hozzáfogjunk mind a három dimenziót felölelő nemzeti vagyonteltár elkészítéséhez. Végül a harmadik, hogy a társadalmi, gazdasági, kulturális elitet rá kell kényszeríteni: fogjon hozzá egy ezeken alapuló nemzeti stratégia elkészítéséhez. A kritikus pont az, hogy a magyar társadalmat függésben tartó globális birodalom belátja-e, hogy egy magyar összeomlás nagyobb veszteséget okozhat, mint amekkorába most kerülne egy rendszer-korrekciónak.

Dr. Bokor Imre ezredes, a hadtudományok akadémiai doktora, nyugalmazott egyetemi tanár előadásában felvázolta, hogy Magyarország a nagyhatalmak politikai manőverei áldozataként sodródott bele a két világháborúba, majd pedig 1956-ban a szovjet világhatalmi törekvések áldozata lett. Az első világháborút követő békeszerződésben minden nemzetközi elvet felrúgva hazánkat sújtották a legszigorúbb területi, anyagi és erkölcsi szankciókkal. A második világháborúba is külső nyomásra sodródtunk bele. Először a német fegyveres erő, majd pedig a szovjet csapatok szállták meg hazánkat. Ezek nyomán maximális mértékben kifosztották az országot. A szovjet hadsereg a vértlen lakosság köréből 350 ezer főt vitt el

kényszermunkára, majd a békeszerződésben ismét megcsönkítették Magyarországot, és 300 millió dollár kártérítés megtérítésére kötelezték.

Az ezt követő szovjet megszállás nemcsak hatalmas anyagi terheket rótt a magyar népre, hanem tudományos, kulturális, technikai téren is évtizedekre visszavetette. Az 1956-os forradalom leverésével az agresszorok óriási károkat okoztak. Kétszázezer ember nyugatra menekült, rommá lőtték a főváros egyes kerületeit, és a kádári megtorlás idején mintegy ezer embert végeztek ki, és több tízezret ítéltek szabadságvesztésre.

Bokor Imre előadását követően **Sólyom II-dikó** művésznő is szólt a jelenlévőkhöz. Sólyom László ártatlanul kivégzett magyar tábornok leányaként beszélt az ügy hátterét tartalmazó, több kötetes dokumentumkönyvről, felvázolva, hogy ő hogyan látja a magyar nép tragédiáját, és az ország kifosztását. Mindezt hogyan élte át egy ártatlanul meghurcolt tábornok családtagjaként.

A konferencia előadóinak harmadik megközelítési módja azt tartotta szem előtt, hogy miként lehet korszerű pénzügyi ismeretekkel, technikákkal, módszerekkel Magyarország pénzügyi gazdasági helyzetét stabilizálni, az országot az adósságcsapdából kivezetni, és a nemzeti vagyon és a nemzeti jövedelem legalább egy részét a magyar nemzet számára visszaszerezni.

Varga István mérnök és sikeres vállalkozó többek között elmondta, hogy a pénz áramlására és az azt rögzítő számviteli folyamatokra kell összpontosítani. Nem elégséges a pénz-állomány statikus vizsgálata. Olyan új monetáris rendszer kell alkotni, amelyben nemcsak a banki szereplők állíthatják elő a pénzt. Jelenleg mintegy 5000 helyi és elektronikus pénz működik világszerte. Ezek közül 1500 nagyon sikeresen. Magyarország vonatkozásában is a nemzetgazdaság egészét kell ellenőrizni, nemcsak a költségvetést. El kell készíteni Magyarország társadalmi-gazdasági tervét, amelyet az alkotmány is előír. Ugyancsak el kell készíteni a teljes körű államháztartási mérleget, amely a költségvetésen túl tartalmazza a helyi önkormányzatok, a társadalombiztosítás és az elkülönített alapok költségvetését is. Varga István hangsúlyozta, hogy: le kell bontani a pénzügyi struktúrák alkotta vasfüggönyt, egyrészt a parlament és a kormány, másrészt az MNB között. Az előadó hangsúlyozta, hogy a pénznek nevezett

egyezményes jeleket, a gazdasági élet közvetítő közegét ne csak a bankok állítsák elő, hanem a gazdasági élet más szereplői is.

Szervesen kapcsolódott Varga István előadásához **Vezér-Szörényi László** informatikus, aki Frankfurtban és Bázelen dolgozott szakértőként, majd pedig öt éven át a Deutsche Bank tanácsadója volt. 2007-ben megalapította Magyarországon a Korona Csereklubot, és 2008-ban pedig beindította az első működőképes, internetes cserepiacot. Vezér-Szörényi előadásában kifejtette, hogy mindenki jól jár, aki részesül a kiegészítő pénznemek áldásaiból. Egyetlen vesztese a nagybankok, akik pénzüket igen drágán, magas kamatokért adják kölcsön. Csak az embereken, a közösségeken múlik, hogy akarnak-e sorsukon javítani, és hajlandóak-e másokkal összefogni egy jobb jövő érdekében, vagy pedig maradnak a jelenlegi torz pénzrendszernek az áldozatai, és egyben fenntartói. Az elektronika és az Internet fejlettsége az emberiség történelme folyamán most először kínál lehetőséget arra, hogy egy közösség létrehozza a saját igazságos pénzrendszerét

A következő előadó **Szalay Zsuzsanna** közgazdász, egyetemi oktató, rendkívül figyelemre méltó előadást tartott "A szelíd pénz forradalma" címmel. Lényegében a közbirtokosságon nyugvó pénzrendszer megteremtését ajánlotta a magyarországi pénzhíány radikális megszüntetésére.

Az előadó kifejtette, hogy a pénz a közösségen belül munkamegosztást biztosító infrastrukturális tényező. Ez a közvetítő közeg lehetővé teszi a tevékenységcsere résztvevői között az információ- és az anyagáramlást. A szelíd pénz a közösséget szolgálja, a közbirtok része. A főáramú közgazdaságtan tárgyalja a pénz funkcióit. Ezek az értékmérő, a csere-, a felhalmozási-, és a spekulációs-eszköz funkciók, amelyek közé a Bretton Woods-i rendszer összeomlása, 1971 óta oda számítják a hatalmi-eszköz funkciót is. A probléma az, hogy ezek a funkciók egyidejűleg nem érvényesülhetnek, de ezt a hivatalos irányzathoz tartozó közgazdászok nem tárják fel. A funkciók egyidejű érvényességének lehetetlensége globális méretű válságok formájában fejeződik ki.

Szalay szerint a döntő kérdés a harmadik funkció elemzése. Megengedhető-e, hogy a felhalmozás akadályozza a cserét? A pénznek forognia kell, de mi kényszerítse erre a forgásra? Elemezte,

hogy amikor a kamat pozitív, akkor tulajdonképpen a pénztartásról való lemondást jutalmazták. A negatív kamat, azonban bünteti a pénz visszatartását, és ezáltal segíti elő a pénzforgalmat. Paradigmaváltást, vagyis alapvető változást jelentene, ha elfogadnánk a kamat vonatkozásában az ellentétes előjelet. A szelíd pénz negatív tartományban mozgó kamatmechanizmust, közintézmények által működtetett pénzforgalmat, és közbirtokként megjelenő pénzt jelent. Tartalmilag visszatér a pénz kialakulásához, formailag felhasználja az információs technológia kínáta eredményeket. Ezért ez a szelíd pénz, amely hatalom gyakorlására nem alkalmas, elektronikus pénzként működik

Dr. Farkasinszky Tibor a közgazdaságtudományok kandidátusa, egyetemi tanár Magyarország jelenkori kifosztásának mértékét, hatásait elemezte, majd pedig javaslatokat tett az ezzel kapcsolatos teendőkre. Alapproblémának nevezte, hogy az ország kifosztásáról nemcsak a tömegtájékoztatási intézményekben, de az Országgyűlésben is hallgatnak. Rámutatott, hogy Magyarország folyamatos és növekvő arányú nemzetközi kifosztása a külföldi globalista bankok és multinacionális cégek által tovább folytatódik. Hangsúlyozta a bruttó hazai termék, a GDP, és a bruttó nemzeti jövedelem, a GNI lényeges különbségét. Ezután statisztikai adatokkal támasztotta alá a kifosztás folyamatát. Előadásának végén felvázolta a kifosztás megszüntetésére irányuló programot. Hangsúlyozta, hogy annak végrehajtása természetesen kemény küzdelmekkel jár, de a súrlódásmentesség érdekében nem szabad lemondani a magyar nemzeti érdek érvényesítéséről.

Az elhangzott előadások teljes szövege elolvasható "A Fordulat" c. kötetben, amelyet a Honlevél szerkesztősége gondozott és az MVSZ adott ki. A "Magyarország kifosztása" konferencia javaslatai valódi alternatívát nyújtanak a magyar társadalomnak. Hasznosan forgathatják azok a döntéshozók is, akik a mai napig nem voltak képesek elszakadni az idejétmúlt neoliberális pénz- és gazdaságpolitika bukott téveszméitől, amelyeknek az ésszerűtlen erőltetése a jelenlegi válságos helyzetbe sodorta Magyarországot.